

Bože můj, a buď mi milostiv podle množství milosrdenství svého.^{*1.k.11.1.2.}

23. V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojalí ženy Azotské, Ammonitské a Moabské, 24. An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neuměli mluviti židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu.

25. Protož domlouval jsem jim, a zlořečil jsem jim, a některé z nich bil jsem a rval, přísahou je zavazuje skrze Boha, řka: * Budete-li dávatí dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečtí budete.

26. Zdalíž tím nezhršeli Salomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nade vším Izraelem, však

i toho k * hřichu přivedly ženy cizozemky.^{*1.k.11.1.2.}

27. A vám zdali povčtíme, abyste se dopouštěli všeho tohoto zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíc ženy cizozemky? 28. Z synů pak Jojady syna Eliašiba, kněze nejvyššího, jeden byl zeť Sanballata Choronského, kteréhož jsem zannal od sebe.

29. Budíž pamětliv na to, Bože můj, proti těm, kteříž poškrvňují kněžství, a smlouvy kněžské i Lévitické.

30. Protož jsem je vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněžím a Levitům, jednomu každému v práci jeho.

31. I nošení dříví k obětem časy uloženy, též i prvotín. * Budíž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.^{*1.k.5.19; 13; 14.22; 25.7; 106.4.}

KNIHA ESTER.

KAPITOLA 1.

Hotí abyných od Asvera krále přistoupiti, 10. a Vasti pro neposlouchání s království složení.

Stalo se pak za času krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž království zemi nad sto dvaceti a sedmi krajinami.)

2. Že toho času, když seděl král Asverus na stolici království svého, jenž byla v Susan, městě královském,

3. Léta třetího kralování svého, učinil u sebe hody všechněm knížatům svým, a stuzbníkům svým, nejznámějším Perským a Médskými, hejltmanům a vládatům nad krajinami.

4. Ukazuje bohatsví, slávu království svého a čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů, totiž za sto a osmdesáté dnu.

5. (A když se vyplnili dnové ti, učnil král všemu lidu, což ho kolo bylo v Susan městě královském, od největšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradě při domě královském.)

6. Též čalouny bílé, zelené a z postavek modrého, zavěšené na provázčích kmenitých a šarlato-

vých u kroužků stříbrných, na sloupcích mramorových, lůžka zlatá a stříbrná na podlaze porfyrové a mramorové, pariové a sochariové.

7. Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v nádobách jiných a jiných, i vína královských v hojnosti, jakž slušelo na krále.

8. Ale ku pití, podle nařízení, žádný nenutil. Nebo tak poručil král všechněm správcům domu svého, aby činili podle vůle jednoho každého.

9. Také i královna Vasti učinila hody ženám v domě královském krále Asvera.

10. Dne pak sedmého, když se podvesil král vínem, rozkazal Mehumanovi, Biztovi, Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a Karasovi, sedmi komorníkům, kteříž sloužili před obličejem krále Asvera.

11. Aby přivedli Vasti královnu před obličej krále v koruně královské, aby okazal národům i knížatům krásu její; nebo velmi krásná byla.

12. Ale odepřela královna Vasti přijíti k rozkazu královskému, skrze ty komorníky uzkazanámu.

Rozkaz královský o vyhledání jemu panen krásných, 5. Ester na království vyzdvížení.

Ty věci když se zběhly, a když se upokojila prchlost krále Asvera, zpomenu na Vasti a na to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověď stala proti ni.

2. I řekl mladice královští, služebníci jeho: Necht hledají králi mladice, panen krásných.

3. A necht zřídí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všechny mladice, panny krásné, do domu žen města královského, do domu žen královského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a at jim vydává okrasy jejich.

4. A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby kralovala místo Vasti. I libila se ta věc králi, a učinil tak.

5. Byl pak jeden Žid v Susan, městě královském, jménem * Mardocheus syn Jairův, syna Simei, syna Cis, z pokolení Beniamin, *1.k.7.7.

6. A ten byl přestěhován z Jeruzalema s přestěhovými, kteříž přestěhováni byli s * Jekoniášem králem Judským; kteréhož přestěhoval Nabuchodonozor král Babyloňský. *1.k.1.24; 14.15.

7. Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, proto že neměla otce ani matky. A děvka ta byla pěkné postavy a krásné tváří, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru.

8. Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromáždováno bylo panen mnoho do Susan, města královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami.

9. I libila se jemu ta mladice, a našla milost u něho: Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejich panen proměnil v lepší v domě ženském.

10. Neoznámla pak Ester lidu svého ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila.

11. Ale Mardocheus každého dne chodival před stín domu ženského,

Pročež král rozhněval se velmi a rozpálil se hněvem sám v sobě.

13. I řekl král mudrcům známým časů, (nebo tak každé věci podobal král na všechny zběhlé v právicích a soudech.)

14. A nejbližšímu sebe Charšonovi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a Médským, jenž vídali tvář královskou, a sedali první po králi: 15. Co se má podlé práva státi s královnou Vasti, proto že nepřiplnila rozkazu krále Asvera, státi skrze komorníky?

16. Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty: Ne proti samému králi zavimla královna Vasti, ale proti všechněm knížatům, a proti všechněm národům všech krajin Asvera krále.

17. Nebo když se donese to, co učinila královna, všech žen, zlehčí sobě muze své a reknou: An král Asverus rozkazal přivésti královnu Vasti před obličej svůj, a však nepřišla.

18. Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluviti kněží Perské a Médské, (kteréž slýšely, co učinila královna,) všechněm knížatům královským, i napodí se hojně pýchý, a zpouří.

19. Jestliže * se tedy králi za dobré vidí, necht se stane výpověď královská od obličje jeho, a necht jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteráž by nemohla změněna býti, že nechťela přijíti Vasti před obličej krále Asvera, pročež království její dá král jiné, lepší nežli ona. *1.k.9.

20. Tak když uslyší výpověď královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všechny ženy v poctivosti míti budou manžely své, od největšího až do nejmenšího.

21. I libila se ta rada králi i knížatům, a učinil král podle rady Memuchanovy.

22. A rozesal listy do všech krajin královských, do * jedné každé krajiny písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pánem domu svého. Což oznámil každý hejltman lidu jazykem jeho. *1.k.12.

aby zvěděl, jak se má Ester, a co se s ní děje.

12. Když pak přišel jistý čas jedné každé panny, aby vešla před krále Asvera, když se vyplnilo před ní podle práva žen, za dvanácté měsíců, (nebo za tolik dnů ozdobovaly se, šest měsíců olejem mironým, a šest měsíců věcmi vonnými a ozdobami ženskými.)

13. A tak přicházela panna před krále. Cožkoli řekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až k domu královskému.

14. U večer vcházel k králi, a ráno zase odcházela do druhého domu ženského, pod stráž Saas-gazy, komorníka královského, strážce ženin. Nepricházela více k povolání bývala ze jména.

15. Tedy když přišel čas jistý Ester, dcery Abichailé, sruyce Mardocheova, kterouž byl vzal sobě za dceru, aby vešla k králi, nežádala ničeho, než což řekl Hegaj komorník královský, strážce žen. I libila se Ester všechném, kteříž ji viděli.

16. A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do domu jeho královského, měsíce desátého. (Jenž jest měsíc Tebet.) Léta sedmého králování jeho.

17. I zamiloval král Ester nade všecky jiné ženy, a nalezla milost a lásku u něho nade všecky paniny, tak že vstavil korunu královskou na hlavu její, a učinil ji královnou místo Vasti.

18. K tomu také učinil král hody veliké všechném knížatům svým a služebníkům svým, totiž hody Ester, a daroval je tak, jakž slušelo na krále.

19. A když podruhé shromážděny byly panny, a Mardocheus seděl u brány královské,

20. Ester pak neoznámila byla rodiny své a národu svého, jakž jí byl přikázal Mardocheus; nebo rozkázání Mardocheovo Ester činila jako i když chována byla u něho:

21. V těch dnech, (když Mardocheus sedal u brány královské,) roznéval se Bigtan a Teres, dva komorníci královští z strážných prahu, a smýšleli o to, aby vztáhli ruce na krále Asvera.

22. Čehož dověděl se Mardo-

cheus, oznámil to Ester královne, Ester pak oznámila králi jménem Mardocheovým.

23. A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak. I oběhání jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest to * do kronik před králem. *k.6.1.

KAPITOLA 3.

Amanovo rozbíhání se na Mardochea. 7. Vypověď o vyhánění Židů.

Po těch věcech zvelebil král Asverus Amána syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak že vyzdvihl stolici jeho nade všecka jiná knížata, kteříž byli při něm.

2. A všickni služebníci královští, kteříž vcházel do brány královské, klaněli se a padali před Amanem; nebo tak přikázal o něm král. Ale Mardocheus se neklaněl ani padal.

3. Protož řekli služebníci královští, kteříž vcházel do brány královské, Mardocheovi: Proč přestupuješ přikázání královské?

4. I stalo se, když o to s ním mluvivali každého dne, a neposlechli jich, že to oznámili Amanovi, aby viděli, bude-li stál v svých slovy Mardocheus; nebo oznámil jim, že jest Žid.

5. Vida pak Aman, že se Mardocheus neklání, ani padá před ním, naplněn jest Aman prchlivostí.

6. Ale za malou věc sobě položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, (nebo byli oznámili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus.)

Protož smýšlel Aman, aby zabívil národ Mardocheuv, totiž všechny Židy, kteříž byli ve všem království Asverovu.

7. Takž měsíce prvního, totiž měsíce Nisan, léta dvanáctého králování Asverova, rozkázal * uvrci pur, totiž ios, před sebou ode dne ke dni, a od měsíce až do měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. *k.9.24.

8. Nebo byl řekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajích království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostřihají. Protož králi není užitečné, nechati jich.

9. Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napíše, aby je zahladili, a já deset tisíc cehtnětů stříbra

odvážím do rukou představeným té práci, aby je vnesli do komory královské.

10. Tedy král snáv * prsten svůj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepříteli Zidovskému. *k.8.2.

11. A řekl král Amanovi: Stříbro to daruji tobě i lid ten, abys našel s ním, jakť se kóli líbí.

12. Protož povolání jsou písaři královští tétoho měsíce prvního třináctého dne, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Aman, k knížatům královským i vyvodám, kteříž byli v jedné každé krajíně, i hejltmanům jednoho každého národu, každé krajíně vedlé písma jejího, a každému národu vedlé jejího, a každému národu vedlé jazyku jeho, a zapečetěno prstem královským.

13. I jsou posláni listové po poslech do všech krajín královských, aby hubili, mordovali a vyhladili všecky Židy, od mladého až do starce, dětí i ženy, jednoho dne, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, (jenž jest měsíc Adar.) a loupeže jejich aby rozbitovali.

14. Summa toho psaní byla: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině a oznámeno všechném národu, aby hotovi byli ke dni tomu, poručím královským, a vyhlášeno jest to v Susan městě královském. Král pak a Aman seděli, kvasíce, ale měšťané Susan zkomoucení byli.

KAPITOLA 4.

Zámutek Mardochev 3. I vřeho národu Zidovského. 7. Ponuknutí Estery k hledání u krále milosti.

Mardocheus pak zvěděl všecko to, což se bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žini a popel, a jda po městě, křičel křivkem velikým a žalostným. *I.M.37.94.

2. A přišel až před bránu královskou; nebo žádný neměl vcházeťi do brány královské v oděvu žiněném.

3. V každé také krajíně i místě, povězoj slovo královské a vypravěj jeho došla, kvilnění velké bylo od Židů, a plst, plát i úpení, a žini s popelem podstřelili sobě mnozi.

4. Protož přišedše děvčety Ester, y a komorníci její, oznámili jí ro. I

zarmoutila se královna velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a aby vzali žini jeho od něho. Ale on jich nepřijal.

5. Tedy zavolavši Ester Hatacha, jednoho z komorníků královských, kteréhož jí byl dal za služebníka, poručila mu o Mardocheovi, aby přezvěděl, co a proč by to bylo.

6. Takž vyšel Hatach k Mardocheovi na ulici města, kteráž jest před branou královskou.

7. I oznámil jemu Mardocheus všecko, co se mu přihodilo, i o té * summě peněz, kterouž připověděl Aman dáti do komory královské proti Židům, k vyhlazení jich. *k.3.9.

8. K tomu i připsal psané výpovědi, kteráž vytišena byla v Susan, aby zhubeni byli, dal jemu, aby ukázal Ester a oznámil jí, a losti hledati u něho a prositi před tváří jeho za lid svůj.

9. Tedy přišel Hatach, a oznámil Ester slova Mardocheova.

10. I řekla Ester Hatachovi, a poručila mu oznámiti Mardocheovi: I všickni služebníci královští i lid krajín královských vědí, že kterýž by kóli muž neb žena všel před krále do síně vnitřní, nějsa povolán, jedno právo o něm jest, aby hrdlo propadl, kromě toho, k komuž by král vztáhl berlu * zlatou, že živ zůstane. Já pak nebýla jsem povolána, abych vešla k králi, již třidceť dnů. *k.6.2;8.4.

12. Ale kdýž oznámili Mardocheovi slova Estery,

13. Rekl Mardocheus, aby zase oznámeno bylo Ester: Nemysl sobě, abys zachována býti mohla v domě královském ze všech Židů.

14. Nebo jestliže se umíš v tento čas, oddechnuťi a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak a dům cíce tvého zahynete. A * kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království? *I.M.45.7.

15. I řekla Ester, aby zase oznámili Mardocheovi:

16. Jdi a shromážd' všecky Židy, což jest jich v Susan, a posťte se za mně, a nejzte ani píte za tři dny, v noci ani ve dne. Já podobně, i panny mé posťti se budou, a teprv vejdu k králi, což však neobvyčejně jest, a * jestliže zahynu, nechť zahynu. *I.M.45.7.4.

17. Tedy šel Mardocheus, a učinil všecko tak, jakž mu poručila Ester.

KAPITOLA 5.

Posvátní králové s Amanem od Estery na body, 9. Amanovo rozložení se na Mardochea, 14. I úkladové jeho.

Stalo se potom dne třetího, obléká se Ester v roucho královské, poslavila se v síni vnitřní domu královského, naproti pokoji královskému. Král pak seděl na stoličce své královské v pokoji královském naproti dvětemu domu.
2. Stalo se, pravím, když užtel král Ester královnu, ana stojí v síni, že milostí jsa k ní nakloněn, vztáhl král k Ester berlu zlatou, kterouž držel v ruce své. Tedy přistoupivši Ester, dotkla se konce berly.
3. I řekl jí král: Co jest tobě, královno Ester? A jaká jest prosba tvá? Až * do polovice království dáno bude tobě. *^{Mark.6,28}

4. Odpověděla Ester: * Jestliže se králí za dobré vidí, nechať přijde král s Amanem dnes na body, kteráž jsem jemu připravila. *^{1,19}
5. I řekl král: Zavolejte rychtáře Amanu, ať napíjí žádost Estery.
A tak přišel král s Amanem na body, kteráž byla připravila Ester.
6. Potom řekl král k Ester, napíj se vína: Jaká jest žádost tvá? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice království, staneť se.
7. I odpověděla Ester: Žádost má a prosba má jest:
8. Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se králi za dobré vidí povoliti žádosti mé, a napíjí král i Aman na body, kteráž jsem připravim, a zitra učiním podle slova královského.
9. A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a dobré mysli. Ale když viděl Aman Mardochea v bráně královské, že ani nepovstál, ani se nehnul před ním, naplněn jest Aman hněvem proti Mardocheovi.
10. A však zdržel se Aman, až přišel do domu svého, a poslav, povolal přátel svých a Zeres ženu své.
11. I vypravoval jim Aman o slávě bohatství svého, i o množství synů svých, i o všem, čímž ho zvelebil král, a jak ho vyzvýšil nad knížata i služebníky královské.
12. A doložil Aman: Nadto nepo-

ESTER 5. 6.

zvala Ester královna s králem na body, kteráž byla připravila jen mně, a jestě i k zeltí pozván jsem od ní s králem.
13. Ale všechno lo nic mi neprospívá, pokudžkoli vídám Mardochea, toho Zida, sedatí a brány královské.
14. Reklá jemu Zeres žena jeho, i všickni přátelé jeho: Necht' udělají šibenicí zvyší padesátí loket, a ráno rci králi, aby na ni oběsili Mardochea, a vědla s králem a body vesele. I vidla se ta rada a manovi, a rozkazal postaviti šibenicí.

KAPITOLA 6.

Zvelebení Mardochea, 12. Zarmoutčení Amana, 13. a předpovědění pádu jeho. Té noci král nemoha spáti, rozkazal přinést knihy pamětní, kroniky, kteráž čteny byly před králem.
2. I našli zapsáno, že pověděl * Mardocheus na Bigtana a Tereša, dva komorníky královské z těch, jenž ostřihnou prahu, že ukládali vztáhnouti ruku na krále Asvera. *^{k.2,21,23}

3. Tedy řekl král: Čím jest počten, neb jak zveleben Mardocheus za to? Odpověděli služebníci královští, dvořané jeho: Nemí jemu nic dáno.
4. I řekl král: Kdo jest v síni? (Aman pak byl přišel do síně domu královského zevnitřní, mluviti s králem, aby * oběšen byl Mardocheus na šibenicí, kterouž jemu připravil.) *^{k.6,14}
5. Odpověděli králi služebníci jeho: Aj, Aman stojí v síni. Řekl král: Necht' vejde sem.
6. Takž všel Aman. Jemuž řekl král: Což si učiniti muži tomu, kteráž by chtěl král čtíti? (Aman řekl sám v sobě: Kohož by jiného chtěl král více čtíti, nežli mne?)
7. Odpověděl Aman králi: Muži tomu, jehož král čtíti chce.

8. Ať přinesou roucho královské, do kteráž se král obléká a přivedou koně, na kteráž jezď král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho.
9. A dadouce roucho to i koně toho v ruku některého z nejznamenitějších knížat královských ať oblekou muže toho, jehož král chce čtíti, a ať jej vodi na koni po ulici města, a volají před ním:

Tak se má státi muži tomu, jehož král čtíti chce.
10. Tedy řekl král Amanovi: Pospěš, vezmi to roucho a koně, jakž jsi řekl, a učiň to Mardocheovi Zidu, kterýž sedí v bráně královské. Nepomíjejž ničeho ze všeho toho, což jsi mluvil.

11. Protož vzav Aman roucho i koně, oblékl Mardochea, a vedl jej na koni po ulici města, volaje před ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král čtíti chce.
12. Potom navrátil se Mardocheus k bráně královské. Aman pak rychtře pospíšil do domu svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou.
13. I vypravoval Aman Zeres ženě své a všechněm přátelům svým všechno, což se mu přihodilo. I řekl jemu mudrci jeho i Zeres žena jeho: Poněvadž z národu Zidovského jest Mardocheus, před jehož obličejem počal jsi klesati, neodoláš jemu, ale jistě padneš před obličejem jeho.
14. A když oni ještě mluvili s ním, komorníci královští přišli, a rychle vzali Amana na body, kteráž připravila * Ester. *^{k.5,8}

KAPITOLA 7.

Oznamení králi žádosti Ester, 5. Žaloba na Amana 8. i obětání jeho.

A tak přišel král i Aman, * aby hodovali s Ester královnou. *^{k.5,8}
2. I řekl král k Ester opět druhého dne, napíj se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královno? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do polovice království staněť se.
3. Tedy odpověděla Ester králov-
na a rekla: Jestliže jsem nalezla milost před očima tvými, ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, necht' mi jest darován život můj k mé žádosti, a národu mému k prosbě mé.
4. Nebo prodání jsme, já i národ můj, abychom zbiti, pomordováni a vylazeni byli, ješto kdybychom za služebníky a děvky prodáni byli, mřela bych, ať by i tak ten nepřítel nijakž nemohl nabrzditi králi tě škody.
5. Opět odpovídaje král Asveru, řekl Ester královně: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož srdce tak jest naduté, aby to činil?
6. I rekla Ester: Muž protivník a nepřítel nejhorší jest Aman tento.

ESTER 6. 7. 8.

Takž Aman zhrózil se před obličejem krále a královny.
7. Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a vyšel na zahradu při paláci. Aman pak pozůstal tu, aby prosil za život svůj Ester královny; nebo viděl, že jest o něm zle uloženo od krále.
8. Potom král navrátil se z zahrady paláců do domu, kdež pil víno, a Aman padl na lužko, na kteráž seděla Ester. I řekl král: Což jestě násilí učiniti chce královně u mne v domě? A hned jakž slovo to vyšlo z úst krále, tvář Amanovu zakryli.

9. Mezi tím řekl Charbona, jeden z komorníků, před králem: Aj, ještě šibenice, kterouž připravil Aman Mardocheovi, kterýž mluvil králi k dobrému, stojí při domě Amanově, zvyší padesátí loket. I řekl král: Oběštěť ho na ni.
10. Tedy oběsili Amana na té šibenici, kterouž byl připravil Mardocheovi. A tak prchlivost královská ukojila se.

KAPITOLA 8.

Zvržení Mardochea, 3. Zrušení mandátů Amanových.

Téhož dne dal král Asverus Ester královně dům Amana nepřítel Židovského, a Mardocheus přišel před krále, (nebo oznámila Ester, co by jí on byl).
2. Kdežto král snáť * prsten svůj, kteráž vzal od Amana, dal jej Mardocheovi, Ester pak ustanovila Mardochea nad domem Amanovým. *^{k.3,10}
3. Potom ještě Ester mluvila před králem, padši k nohám jeho, a s pláčem pokorně ho prosila, aby zrušil nešlechtnost Amana Agagského a jeho úklady, kteráž smyslil proti Židům.
4. (Tedy * vztáhl král k Esterě berlu zlatou, a Ester vstavši, postavila se před králem.) *^{k.6,2}
5. A rekla: * Jestliže se králi za dobré vidí, a nalezla-li jsem milost před tvář jeho, a jestliže se více králi slušná býti vidí, a já jsem-li příjemná před očima je-
ho: necht' jest psáno, aby byli zrušeni listové ti, a (ať) úkladové Amana syna Hammedatova Agagského, kterýž roze-psal, aby vyhla-
dili Zidy, což jest jich ve všech krajinách královských. *^{k.6,4,7,13}

6. Nebo jak bych se mohla dí-

vatí na to zlé, kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla hleděti na zlobou rodiny své?

7. I řekl král Asverus Ester královně a Mardocheovi Židů: Ej, dům Amanův dal jsem Esterě, jeho pak oběsil na šibenici, proto že vzťahnouš chítě ruku svou na Židy.

8. Vy tedy pište Židům, jakž se vám za dobré zdá, jménem královským, a zapečetěte prstenem královským. (Nebo což se píše jménem krále, a zapečetě prstenem královským, nemůže zpátekem jíti.)

9. Takž svolali písaře královské v ten čas měsíce třetího, jenž jest měsíc Šiban, dvacátého třetího dne téhož měsíce, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Mardocheus, k Židům a knížatům, i vývodům a hejmanům krajin, kteříž jsou od Indie až do země Mouréninské, sto dvacet sedm krajin, do každé krajiny písemem jejím, každému národu jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a jazykem jejich. *k.1,2.

10. A když napsal jménem krále Asvera a zapečetil prstenem královským, rozeslal listy po poslich, kteříž jezdívali na koních rychlých a mezích mladých: *k.3,4,5.

11. Že jest povolil král Židům, kteříž by v kterémkoli městě byli, aby shromáždíce se, zastávali životu svého, a aby hubili, mordovali a plénili všecka vojska národu i krajiny, útok činicích na ně, na děti jejich i ženy jejich, a kořisti jejich aby rozbitovali.

12. Jednoho a téhož dne ve všech krajinách krále Asvera, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar.

13. Summa toho psání: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině, a oznámeno všechném národu, aby Židé byli hotovi ke dni tomu, ku pomstě nad nepřátely svými.

14. Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních prudkých a na mezích, vyjeli snažným a rychlým během s poručením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském.

15. Mardocheus pak vycházel od obličje královského v rouše královském z postavy modrého a bí-

lého, v koruně zlaté veliké a v plášti kmentovém a šarlatovém, a místo Susan psálo a veselilo se.

16. Nebo Židům vzešlo světlo a radost, i veselá a sláva.

17. Ano i v každé krajině i v každém městě, na kterémkoli místo poručení královské a vývodě jeho došla, veselá a radost měli Židé, hody a dobrou vůli, a mnozi z národu jiných přistupovali k Židům; nebo připadl na ně strach Židovský.

KAPITOLA 9.

Mordování nepřátel od Židů, 17. a usta-
novení památky toho vysvobození.

Potom dvanáctého měsíce, (jenž jest měsíc Adar,) třináctého dne téhož měsíce, když přišel čas poručení královského a vývodě jeho, aby se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli nepřátelé Židovští, že budou panovati nad nimi, stálo se na odpor, že panovali Židé nad těmi, kteříž je v nenávisti měli. *k.3,7.

2. Nebo se byli shromáždili Židé v městech svých, po všech krajinách krále Asvera, aby vztáhli ruku na ty, kteříž hledali jejich zlého. A žádný před nimi neostál, nebo připadl strach jejich na všechny národy. *k.6,17.

3. A všickni hejtmáné krajin, knížata a vývodové, i správové díla královského v počitivosti měli Židy; nebo strach Mardocheu na ně připadl.

4. Byl zajisté Mardocheus veliký v domě královském, a rozcházel se pověst o něm po všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus vždy více rostl. *k.10,3.

5. A tak zbilil Židé všechny nepřátely své, mečem hubice, mordujícíce a vyhlazující je, a nakládající podlé libosti své.

6. Ano i v Susan městě královském mordovali Židé a vyhladili pět set mužů.

7. A Parsandata, Dalfona i Aspata, 8. A Porata, Adalia a Aridata, 9. I Parimasta, Arisai a Aridai a Vajezata,

10. Deset synů Amana syna Hammedatova, nepřítelé Židovského, vztáhli ruku své.

11. Dne toho, když se donesl

krále počít zมordovaných v Susan městě královském,

12. Řekl král Esterě královně: V Susan městě královském zมordovali Židé a vyhladili pět set mužů, a deset synů Amanových. Co pak učinili v jiných krajinách královských? Jíž tedy jaká jest žádost tvá? A dánof bude. Aneb která prosba tvá jest? A stanet se.

13. Odpověděla Ester: Jestliže se králi za dobré vidí, nechť jest dopuštěno ještě ztra Židům, kteříž jsou v Susan, učímli podlé výpovědi dnešní, a deset synů Amanových zvesetí na šibenici. *k.1,19.

14. I přikázal král, aby se tak stálo. Tedy vyhlášena jest výpověď v Susan, a tak deset synů Amanových zvesetli.

15. A shromáždivše se Židé, kteříž byli v Susan, také i čtrnáctého dne měsíce Adar, zมordovali v Susan tři sta mužů. Ale k loupežím nevztáhli ruku své.

16. Jini také Židé, kteříž byli v krajinách královských, shromáždivše se, a zastávajice životu svého, tak odpovídali od nepřátel svých. Zมordovali pak těch, jenž je v nenávisti měli, sedmdesát pět tisíc. Ale k loupežím nevztáhli ruku své.

17. Stálo se to dne třináctého měsíce Adar, i odpocínuli čtrnáctého dne téhož měsíce, a učimli sobě v ten den hody a veselí.

18. Ale Židé, kteříž byli v Susan, shromáždili se třináctého dne téhož měsíce a též čtrnáctého, a odpocínuli patnáctého, a učimli sobě na ten den hody a veselí.

19. Protož Židé, kteříž byli ve všech a v městech nehraných, světi den čtrnáctý měsíce Adar, majíce veselí, hody a dobrou vůli, a posílajice částky krmů jedni druhým.

20. Nebo rozepsal Mardocheus ty věci, a rozeslal listy ke všem Židům, kteříž byli ve všech krajinách krále Asvera, blízkým i dalekým.

21. Ustavuje jim, aby slavili den čtrnáctý měsíce Adar, a den patnáctý téhož měsíce každého roku, počínuli Židé od nepřátel svých, a měsíce toho, kterýž se jim obrátil z zamutou v radost, a z kvílení v dobrou vůli, aby ty dni slavili, hodujice a veselíce se, a

posílajice částky pokrmů jeden druhému, i dary chudým.

23. I přijali to všickni Židé, že jim psal Mardocheus.

24. Jak Aman syn Hammedatův Agagský, protivník všech Židů, ukázal o Židech, aby je vyhubil a uvrhl pur, totiž los, k setření a zahlázení jejich. *k.3,7.

25. Ale jak ona vešla před obličje krále, poručil král v listech, aby obráceni byli úkladové jeho neslechnuti, kteréž vymyslel proti Židům, na hlavu jeho, a aby ho oběsil i syny jeho na šibenici. *k.7,10.

26. I nazvali ty dny Purim, totiž losů, od jména toho pur. A tak z příčiny všech slov listu toho, a což viděli při tcm, i což přišlo k nim.

27. Ustavili a přijali Židé na sebe i na simě své, i na všechny připojené k sobě, aby to nepominulo, že budou slaviti ty dva dni podlé výpovědi jejich, a podlé určitého času jejich každého roku.

28. A že ti dnové budou pamětní a slavni v každém věku, rodné, krajině a městě; k tomu, že ti dnové Purim nepominou z prostředku Židů, a památka jejich nepřestane u potomků jejich.

29. Psala také Ester královna, dcera Abichailova, i Mardocheus Žid pro větší upevnění psání z strany dnů Purim po druhé. *k.2,16.

30. A on rozeslal to psání ke všem Židům, do sta dvaceti sedmi krajin království Asverova, vzkazuje jim pozdravení.

31. Aby tuze drželi dny ty Purim v určité časy jich, jakž je nřídil jim Mardocheus Žid a Ester královna, a jakž to přijali na sebe a na simě své, na paměť postů a křiktu jejich.

32. A tak výpověď Estery potvrdila ustanovení dnů Purim, což zapsáno jest v knize této.

KAPITOLA 10.

Uložení berně na království Asverova, 8. Sláva a chvála Mardocheova.

Potom uložil král Asverus daň na zemi i na ostrovy mořské.

2. Všickni pak činové síly jeho a mocí jeho, i vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho zvelebil král, to vše zapsáno jest v knize o králích Médských a Perských. *k.6,16.

3. Nebo Mardocheus Žid byl družný po králi Asverovi, a veliký u Židů, i vzácný u všeho množství semeni svému.

KNIHA JOBOVA.

KAPITOLA 1.

Job, muž pobožný, 6. z dopuštění Božího státku i dítek zbaven, 20. a zrnoučen Jsa, Bohu z toho dobrořečil.

Byl muž v zemi Uz, jménem Job, a muž ten byl * sprostý a upřímný, boje se Boha, a vystřihaje se zlého. *k.2. k.2.2. ž.25.21.

2. Kterémuž se narodilo sedm synů a tři dcery.

3. A měl dobytko sedm tisíc ovec, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení volů, a pět set oslic, a četedi služební velmi mnoho, a byl muž ten vznesenější nade všechny lidi východní.

4. I scházivali se synové jeho, a strojvali hody po domích, každý zvali své tři sestry, aby jedly a pily s nimi.

5. A když vypořádali dny hodů, posílával Job, a posvěcoval jich, a vstávaje ráno, obětoval zapaly podle počtu všech jich. Nebo říkával Job: Snad zhrěšili synové moji, a neb zlořečili Bohu v srdci svém. Tak činival Job po všechny ty dny.

6. Jednoho pak dne, když přišli synové * Boží, aby se postavili před Hospodínem, přišel také i Satan mezi ně. *k.2.1.

7. Tedy řekl Hospodin Satanovi: Odkud * jdeš? I odpověděl Satan Hospodinu, řka: Procházel jsem zemi, a obcházel o jsem ji. *k.2.2. 1 Petr. 5.8.

8. I řekl Hospodin Satanovi: Spatřil-liš služebníka mého Joba, že není jemu rovného na zemi, a že jest muž * sprostý a upřímný, bojující se Boha a varující se zlého. *k.1. k.2.3.

9. A odpovídaje Satan Hospodinu, řekl: Zdalíž se Job darmo bojí Boha?

10. Zdaž jsi ty ho neobhradil i domu jeho a všeho, což má, se všech stran? Dřlu rukou jeho požeňnal jsi, a dobytek jeho rozmnožil se na zemi.

KAPITOLA 2.

Job na těle od Satana raněn, 9. od své ženy k zlořečení Bohu ponoukán, 11. a od přátel navštíven.

I stalo se opět jednoho dne, že když přišli synové Boží, aby se postavili před Hospodínem, přišel také i * Satan mezi ně, aby se postavil před Hospodínem. *k.1.6.

2. Tedy řekl Hospodin Satanovi: Odkud * jdeš? I odpověděl Satan Hospodinu, řka: Procházel jsem o zemi, a obcházel jsem ji. *k.1.7. 1 Petr. 5.8.

3. I řekl Hospodin Satanovi: Spatřil-liš služebníka mého Joba, že není jemu rovného na zemi, že jest bych jej hubil bez příčiny. *k.1.1.8. muž sprostý * a upřímný, bojující se Boha, a varující se zlého, a že po dnes trvá v upřímnosti své, ačkoli jsi ty mne popudil proti němu, a bych jej hubil bez příčiny. *k.1.1.8.

4. A odpovídaje Satan Hospodinu, řekl: Kůži za kůži, a všecko, což má člověk, dá za sebe samého. 5. Ale vzáhmí nyní ruku svou, a dotkni se kostí jeho, a masa jeho, nebudeš-li v oči zlořečítí tobě.

6. Tedy řekl Hospodin Satanovi: Ať ho v moci své buď, a však zachovej ho při životu.

7. Protož vyšel Satan od tváří Hospodinovy, ranil Joba nežitím nejhorším, od * zpodku nohy jeho až do vrchu hlavy jeho. *k.1.1.8.

8. Tak že vzal strepinu, aby se jí drbal, usadiv se v popelě. 9. I řekla jemu * žena jeho: Ještě vždy trváš v své upřímnosti? Zlořeč Bohu a umři. *k.1.9.17.

10. Jižto řekl: Mluviš, jako jedna z bláznivých mluvívá. Dobře-liž jen věci bráti budeme od Boha, zlvých pak nebudeme přijímat? V tom ve všem * nezhrěšil Job rytý svými. *k.1.22.

11. Když pak uslyšeli tři přátelé Jobovi o všem tom zlem, kteréž přišlo na něj, přišli jeden každý z místa svého: Elifaz Temanský, a Bildad Suchský a Zofar Naamatský, na tom zůstávše spolu, a přijdouce k němu, politovali ho a těšili jej.

12. Kterž pozdvihše oči svých zdávše hlasu svého, potom porozíraše jeden každý roucho své, a házeli prachem nad hlavy své, až zhřuru. *k.1.20.

13. A seděli s ním na zemi sedm dní a sedm nocí, a žádný k němu

KAPITOLA 3.

nepromluvil slova; nebo viděl, že se velmi rozmohla bolest jeho.

Job nařikaje na den narození svého, 11. lituje, že v životě matky neumřel, 20. naposledy i proti Bohu dosti tvrdě mluví.

Potom otevřev Job ústa svá, zlořečil dni svému.

2. Nebo mluvě Job, řekl: 3. Ó by byl * zahynul ten den, v němž jsem se naroditi měl, i noc, v níž bylo řečeno: Počat jest pacholik. *k.10.18. Jer. 20.14.

4. Ten den ó by, byl obrácen v temnost, aby ho byl nevyhledával Bůh shůry, a nebyl osvícen světlem.

5. Ó by jej byly zachvátily tmy a stín smrti, a aby jej byla přikvačila mračna, a předěsila hor-kost denní.

6. Ó by noc tu mráкота byla opanovala, aby nebyla připojena ke dnům roku, a v počet měsíců ne přišla.

7. Ó by noc ta byla osaměla, a zřevu aby nebylo v ní.

8. Ó by jí byli zlořečili ti, kteříž proklínají den, hotoví jsouce vzbuditi velrybu.

9. Ó by se byly hvězdy zatměly v soumraku jejím, a očekávajíc světla, aby ho nebyla dočekala, ani spatřila záře její.

10. Nebo nezavřela dveři života mého, ani skryla trápení od očí mých.

11. Proč jsem * neumřel v matce, aneb vyšel z života, proč jsem nezahynul? *k.2.4.2.

12. Proč jsem vzat byl na klín, a proč jsem prstí požíval?

13. Nebo bych nyní lezel a odpocíval, spal bych a měl bych pokoj.

14. S králi a radami země, kteříž sobě vzdělávali místa pustá, 15. Aneb s knížaty, kteříž měli zlatu, a domy své naplňovali stříbrem.

16. Aneb jako nedochůdte neřetelně proč jsem nebyl, a jako nemluvnátka, kteráž světla neviděla? 17. Tamt bezbožní přestávají bouřiti, a tamt odpovídají ti, jenž v práci ustali.

18. Také i vězňové pokoj mají, a neslyší více hlasu násilníka.

19. Malý i veliký tam jsou rovni sobě, a služebník jest prost pána svého.